

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg vil allerførst takke for den særdeles venlige modtagelse, dette forslag har fået. Jeg har nærmest fornemmelse af, at der er enstemmig tilslutning, selv om der er faldet ganske mange bemærkninger.

Hr. Kofoed fra venstre gav udtryk for, at det, der var ved at ske, i virkeligheden var et udtryk for en imperiepolitik, som havde slået igennem og havde ødelagt den gode gamle idé og tanke om havenes frihed. Jeg kan vel egentlig ikke sige andet, end at det er der meget om, og vi er egentlig enige om, at det havde været bedst, om vi ikke var nået helt til det, der nu er ved at udvikles. Men på den anden side, så må vi gøre det, og der kan også – med de mange nationer, der er impliceret – komme fornuft og plan i en sådan udvikling.

Hr. Erlendsson sagde, at hvis Østersømagterne udelukkes fra Nordspøen, så er der risiko for, at Danmark, om jeg så må sige, taber noget i Østersøen, vil blive stillet over for nogle krav. Hertil kan jeg bemærke, at for Østersøen gælder den baltiske konvention, og i den er det aftalt, at man i 1977 skal fortsætte det hidtidige fiskerimønster, således at forstå, at man er enige om kvoter for hovedfiskearterne i Østersøen, som sikrer, at dansk fiskeri i 1977 kan videreføres i Østersøen som hidtil. For torsk er der dog tale om mindre nedgang, men den skal fordeles ligeligt mellem alle landene.

Hr. Hilmar Baunsgaard sagde, det var karakteristisk, at dette forslag kun indeholdt et par paragraffer, men at der skulle 3 sider bemærkninger til. Jeg tror, det er rigtigt at sige, at skulle man i virkeligheden belyse alle sider af det problem, der her er opstået, så skulle der måske en hel lille bog til. Det var også det, der lå i hr. Hilmar Baunsgaards bemærkninger.

Det er rigtigt, som hr. Hilmar Baunsgaard sagde, at der er tale om en kæmpeudvidelse af fiskeriinspektionen, og så er det også rigtigt at sige, at i det omfang det er nødvendigt, må vi også leve op til det. Vi må erkende, at det koster noget fra samfundets side. Man kan ikke som fremskridtspartiet på den ene side være tilhænger af dette forslag og på den anden side ikke være villig til at tage de afgørende økonomiske konsekvenser heraf.

Hr. Ole Olsen sagde, at han ikke kunne lide, at Nordspøen skulle være et fælleshav. Nå, det ser ud til, at jeg har misforstået noget dér. Men jeg forstod, at konklusionen var, at han var for forslaget.

Hr. Lowzow stillede det spørgsmål, om EF ville forhandle med Island, og om dette ikke ville betyde en lettelse for England. Jeg kan bekræfte, at EF vil være den, der skal forhandle med Island, og der er ingen tvivl om, at netop England vil føle det som en lettelse. Det vil være en fordel.

Med hensyn til et bidrag fra EF til fiskeriinspektionen kan jeg sige, at EF klart har udtalt, at man vil være positiv over for øget bidrag til denne inspektion, og det vil Danmark også kunne få sin andel og fordel af.

Hr. Honoré var inde på samme spørgsmål om støtte til fiskeriinspektionen. Jeg kan bekræfte også over for hr. Honoré, hvad jeg netop her har sagt.

Hr. Fuglsang var måske den, der var mest forbeholden. Egentlig er han enig i, at det i den givne situation er nødvendigt, men han havde alligevel nogle betænkeligheder. Det kan være, at vi igennem udvalgsarbejdet får belyst nogle af de betænkeligheder, der kan være. Så må vi vende tilbage og høre, om det kommunistiske parti stadig vil have betænkeligheder.

Hr. Kurt Hansen var af den opfattelse, at grænseudvidelserne kunne være med til at hindre, hvad han kalder rovfiskeriet. Må jeg nøjes med at sige, at jeg håber og tror, at dette vil blive tilfældet.

Hr. Patursson ville gerne vide, om den kongelige anordning, der skal udarbejdes, ville kunne træde i kraft samtidig med selve loven, altså den 1. januar 1977. Jeg kan kun sige, at der om disse ting stadig væk vil være kontakt med Færøerne og vil være forhandlinger. Jeg kan ikke på forhånd sige, om det vil lykkes at blive færdig med den kongelige anordning, men i hvert fald skal der ikke fra regeringens side være noget forsøg på at trække tingene længere ud end nødvendigt.

Spørgsmålet om politimyndighed tør jeg ikke i dette øjeblik svare på; jeg går ud fra, at vi kan få det nærmere belyst i udvalgsarbejdet.

Hr. Berglund gav udtryk for, at det havde været et af grønlandernes allerstørste ønsker at få denne udvidelse til 200 sømil, og var altså tilfreds med, at vi nu fra regeringens side lægger dette forslag frem. Det er rigtigt, at der skal forhandles på fællesskabsplan, også når det gælder det grønlandske område, og det skal ske i løbet af 1977. Hr. Berglund stillede det spørgsmål: hvad sker der, hvis man ikke bliver enige? Jeg må her holde på, at det er en stærk